

[Steen Folke.]

pensionerede folk en vis yderst beskeden overdækning som følge af, at man nu indførte det faste reguleringsbeløb for alle kategorier af pensioner.

Men som sagt er dette spørgsmål endnu ikke helt opklaret i udvalget, og jeg vil derfor anmode om, at forslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling efter anden behandling.

Rosing (Grønl.):

Dette lovforslag bliver sikkert gennemført uændret og efter ministerens ændringsforslag endnu mere skærpet. Jeg forstår udmærket de tanker, der ligger i lovforslaget, og som sigter mod lønudjævning i Grønland. De tanker ægter vi grønlandske repræsentanter at støtte. Jeg vil derfor ved tredjebehandlingen stemme for lovforslaget.

De tanker, jeg kom frem med under førstebehandlingen, nemlig om en mere motiveret lønudjævning i Grønland ved nedsættelse af et hurtigtarbejdende udvalg, har ministeren ikke besvaret direkte. Jeg vil derfor i forbindelse hermed spørge ministeren om hans stillingtagen til redegørelsen fra landsrådets udvalg vedrørende løn- og indkomstpolitik i Grønland, hvor landsrådet under punkt 6 henstiller, at ministeren for Grønland, dvs. den nuværende ministers forgænger, nedsætter et udvalg bestående af danske og grønlandske politikere samt repræsentanter for de mest betydende interesseorganisationer med henblik på, at ovennævnte retningslinjer for lønpolitikken søges gennemført, som der står i punkt 6.

Jeg vil til slut sige, at jeg vil støtte de tanker, der er kommet frem i forbindelse med det ændringsforslag, der er stillet af hr. Lars Emil Johansen. Jeg vil stemme for dette ændringsforslag, idet de tanker og de begrundelser, som hr. Lars Emil Johansen kom med, stemmer med mine egne. Men jeg vil stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil også gerne vedrørende dette lovforslag takke udvalget for det arbejde, der er præsteret.

Der er som sagt stillet et ændringsforslag,

som går på et spørgsmål, der har været diskuteret både ved førstebehandlingen og særdeles indgående i udvalget. Jeg har også bemærket, at der er faldet en lang række presseudtalelser omkring de 40 øre kontra de 60 øre. Jeg mener, at der hersker nogen misforståelse omkring de 40 øre, idet man i visse dele af bl.a. den grønlandske presse har sat lighedstegn imellem disse 60 øre i Danmark og så 40 øre i Grønland.

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger hertil. Sagen er jo, at hvis man går ind for en forøgelse af de 40 øre til de 60 øre, så vil dette ske til hele det grønlandske arbejdsmarked. Det vil også komme til at gælde de højest lønnede og de højere lønnede. Det vil naturligvis også komme til at gælde de lavere lønnede, men vi skal jo ikke glemme, at de lavere lønnede, hele GAS-området, skal til forhandling i ministeriet omkring deres lønoverenskomster i juni måned. Her har vi med dette lovforslag åbnet en reel mulighed, idet hele lavtlønsområdet i Grønland er pillet ud af dette forslag, for at man kan forhandle sig til rette om en lønoverenskomst, som det ikke har været muligt for de højest lønnede og højere lønnede.

Det vil med andre ord sige, at hvis vi giver tilslutning til det ændringsforslag, som hr. Lars Emil Johansen har stillet, så vil i hvert fald én ting være givet, og det vil være, at de højest lønnede får noget. Men det er jo også givet — for sådan er nu engang spillereglerne — at når GAS-områdets repræsentanter møder op i ministeriet, så møder de på forhånd med de 60 øre, som altså også de højest lønnede har fået.

Dette er den ene side af denne sag. Den anden side af sagen er, at hvis vi skulle opleve, at dette ændringsforslag blev vedtaget, så vil det altså med de følger, det vil få, være direkte i modstrid med den lønpolitiske linje, der er vedtaget i Grønlands landsråd i 1971, og som vi ret konsekvent — og dér vil jeg give hr. Steen Folke ret — har forfulgt her. Det har betydet, at de højest og højere lønnede i Grønland ikke har haft tilnærmelsesvis samme lønudvikling som de lavest lønnede. Hvis der er nogen, der skulle være i tvivl herom, så kan jeg gentage, hvad jeg nævnte ved førstebehandlingen: lavtlønsområdet har haft en reel udvikling i løningerne på 25 pct. siden da, hvorimod de